

Sygn. akt IV CSK 193/15

POSTANOWIENIE

Dnia 15 października 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Iwona Koper

w sprawie z powództwa A. J.
przeciwko J. K.
o wydanie ewentualnie o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 15 października 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku
z dnia 9 czerwca 2014 r., sygn. akt V ACa 219/14,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;
zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 3600 (trzy
tysiące sześćset) zł tytułem kosztów postępowania kasacyjnego;
przyznaje radcy prawnemu P. B. od Skarbu Państwa - Sądu
Apelacyjnego w Gdańsku tytułem pomocy prawnej udzielonej
powodowi w postępowaniu kasacyjnym kwotę 5400 (pięć tysięcy
czterysta) zł podwyższoną o stawkę podatku od towarów i usług.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 9 czerwca 2014 r. Sąd Apelacyjny w Gdańsku oddalił apelację powoda A. J. od wyroku Sądu Okręgowego w Bydgoszczy oddalającego powództwo o wydanie nieruchomości, ewentualnie o zapłatę.

W skardze kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego powód uzasadniał wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania występowaniem przesłanek z art. 398⁹ § 1 pkt 3 i 4 k.p.c. Podnosił nieważność postępowania przed Sądami obu instancji z powodu nienależytego umocowania pełnomocnika pozwanego na skutek wadliwe udzielonego pełnomocnictwa nie zawierającego opisu pozwalającego jednoznacznie określić sprawę (art. 379 pkt 2 k.p.c.).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Pozwany ustanowił pełnomocnikiem w sprawie przed sądami wszystkich instancji radcę prawnego M. Ł. (k. 86). Pełnomocnictwo zostało przedłożone do sprawy przed Sądem Okręgowym jako załącznik do pisma procesowego pozwanego identyfikującego wskazaną w pełnomocnictwie „sprawę” przez określenie jej stron i podanie sygnatury akt, pod którą sprawa została zarejestrowana. Na podstawie tego pełnomocnictwa, przy braku zastrzeżeń ze strony powoda, ustanowiony pełnomocnik reprezentował pozwanego przed Sądem Okręgowym i Sądem Apelacyjnym. Odrębnie pozwany ustanowił M. Ł. swoim pełnomocnikiem procesowym przed Sądem Najwyższym „w sprawie z powództwa A. J. w związku z wniesioną skargą kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku V ACa 219/14” (k. 289).

W tym stanie rzeczy nie budzi wątpliwości w świetle art. 88 k.p.c. prawidłowość ustanowienia radcy prawnego M. Ł. pełnomocnikiem pozwanego do prowadzenia niniejszej sprawy przed Sądami pierwszej i drugiej instancji. Tym samym nie zachodzi podnoszona przez skarżącego przyczyna nieważności postępowania przed tymi Sądami.

Skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.), jeżeli bez wątpliwości nastąpiły podnoszone w niej uchybienia lub gdy jest pewne, że miały one wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, albo też podniesione zarzuty oczywiście uzasadniają wniesioną skargę. Dotyczy to takiego orzeczenia,

które w sposób widoczny już na pierwszy rzut oka narusza porządek prawny. Przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. nie stanowi, jak uzasadnia ją skarżący, oczywiste naruszenie przepisów prawa procesowego, które samo nie daje wprost podstaw do oceny, że skarga jest oczywiście uzasadniona. Nie może więc odnieść skutku odwołanie się przez skarżącego dla uzasadnienia oczywistej zasadności skargi do uzasadnienia przytoczonych w niej podstaw, które na tym etapie postępowania nie podlegają właściwemu dla rozpoznania skargi kasacyjnej merytorycznemu badaniu i nie stanowią podstawy tej oceny.

Z tych przyczyn na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c., a w zakresie kosztów postępowania na podstawie art. 98 § 1 i 3 w zw. z art. 99, z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c., orzeczono jak w sentencji.